

Dosarul nr. 3ra-1099/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: I. Barbacaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, G. Dașchevici, V. Negru)

Î N C H E I E R E

24 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Oselschi Oleg, reprezentat de avocatul Vescu Andrian,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Oselschi Oleg împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, persoană terță Serviciul de Protecție și Pază de Stat cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Oselschi Oleg și menținută hotărârea din 19 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 10 iulie 2019, Oselschi Oleg a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, persoană terță Serviciul de Protecție și Pază de Stat cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în anul 1997 a fost angajat în cadrul Serviciului de Protecție și Pază de Stat.

A explicat că la data de 30 martie 2012 a demisionat din funcție, astfel obținând dreptul de a beneficia de pensie pentru vechime în muncă începând cu data de 31 martie 2012.

A menționat că ulterior la 3 aprilie 2012, s-a reangajat la serviciul militar/special prin contract în cadrul Serviciului de Protecție și Pază de Stat unde activează până în prezent, fapt ce se confirmă prin adeverința din 19 martie 2019 cu nr. 2/296.

A relatat că la data de 22 mai 2019 a depus cerere prealabilă la Casa Națională de Asigurări Sociale prin care a solicitat recalcularea pensiei.

Ca urmare, prin decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 0-1245/19 din 11 iunie 2019, i s-a refuzat în recalcularea pensiei pentru vechime în muncă din salariul mediu lunar achitat, pe motiv că legea în vigoare nu prevede posibilitatea stabilirii repetate a pensiei după o eventuală reangajare în serviciul militar, decizia cu care reclamantul nu este de acord și o consideră ilegală și neîntemeiată.

În susținerea opiniei enunțate, cu referire la prevederile art. 61 alin. (2) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, a remarcat că pensiile stabilite persoanelor din corpul de ofițeri și din corpul de comandă (cu excepția celui inferior) al organelor afacerilor interne cărora li s-a prelungit peste limita de vârstă, stabilită de legislație, termenul de aflare în serviciu militar prin contract sau în serviciu în organele afacerilor interne urmează a fi recalculat după trecerea lor în rezervă sau în retragere.

La fel, a argumentat că prin Legea nr. 290 din 16 decembrie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative în vigoare din 1 ianuarie 2017, art. 33 din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat nr. 156 din 14 octombrie 1998 a fost completat cu alin. (4¹), potrivit căruia pensionarii care activează sau au activat în câmpul muncii după realizarea dreptului la pensie pentru limită de vârstă în condițiile prezentei legi pot solicita reexaminarea pensiei nu mai des decât o dată la doi ani, cu condiția că pensia calculată conform formulelor din anexe, părți integrante ale prezentei legi, este mai mare decât pensia aflată în plată.

Totodată, a comunicat că pentru perioada după pensionare salariul plătit lunar a fost majorat față de perioada pentru care a fost stabilită anterior pensia, însă Casa Națională de Asigurări Sociale nu a luat în considerație acest fapt.

Pentru motivele expuse, este de părere că prin refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale de a-i efectua recalcularea pensiei se încalcă dreptul la o pensie echitabilă în condițiile legii.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea deciziei de refuz nr. 0-1245/19 din 11 iunie 2019 și obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale privind efectuarea recalculării și achitării pensiei pentru vechimea în muncă conform perioadei 2014-2019.

Prin hotărârea din 19 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

La 2 decembrie 2020, Oselschi Oleg a depus apel împotriva hotărârii din 19 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la data de 28 decembrie 2020 a prezentat motivarea apelului, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 Cod administrativ.

Prin decizia din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Oselschi Oleg și menținută hotărârea din 19 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut ca întemeiată concluzia primei instanțe de a respinge acțiunea, având în vedere că din data de 31 martie 2012, Oselschi Oleg beneficiază de dreptul la pensie pentru vechime în muncă în temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993. Or, deși Oselschi Oleg începând cu data de 3 aprilie 2012 s-a reangajat în cadrul Serviciului de Protecție și Pază de Stat, această circumstanță nu poate constitui drept temei pentru stabilirea/recalcularea unei noi pensii pentru vechime în muncă, prin includerea la stabilirea acesteia a vechimii în muncă obținute după data realizării dreptului la pensie pentru vechime în muncă.

Totodată, instanța de apel a considerat că Oselschi Oleg nu cade sub incidența prevederilor art. 61 din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993, deoarece din legea nominalizată nu se deduce în niciun fel că militarii, persoanele din corpul de

comandă și din trupele organelor afacerilor interne, au dreptul la stabilirea repetată a mărimii pensiei în cazul în care au fost reangajați și au mai obținut o oricare vechime în muncă, în caz contrar, ar reieși că subiecții menționați ar avea, teoretic, dreptul la nenumărate stabiliri sau repetate majorări ale pensiei.

La 23 iunie 2021, Oselschi Oleg, reprezentat de avocatul Vescu Andrian a depus recurs împotriva deciziei din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, iar la data de 26 august 2021 a prezentat motivarea recursului.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și pasibilă casării.

A obiectat că în art. 61 alin. (1) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, este expres indicat că recalcularea poate avea loc în cazul în care solicitantul prezintă probe noi ce i-ar putea majora pensia.

Astfel, a explicat că au fost prezentate probe care atestă majorarea cuantumului pensiei pentru vechimea în muncă prin adeverință eliberată de Serviciul de Protecție și Pază de Stat, fiind prezentate și certificatele salariale ce confirmă majorarea salariului după reangajarea în serviciu, la fel au fost majorate și achitățile contribuțiilor sociale lunare în fondul de pensii.

Cu referire la dispozițiile art. 14 alin. (2) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, a remarcat că posedă dreptul de a solicita recalcularea pensiei până la 75% în cazul în care prezintă probe noi ce atestă majorarea cuantumului pensiei.

A conchis recurentul că instanța de apel eronat a emis o decizie în defavoarea sa, deoarece documentele anexate la cerere probează vechimea în muncă suplimentară apărută după stabilirea inițială a pensiei, respectiv este în drept să beneficieze de o pensie majorată proporțional cu vechimea în muncă suplimentară, iar pensia poate fi majorată doar prin efectul recalculării.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 15 iunie 2021, decizia motivată fiind notificată reprezentantului recurentului în data de 21 septembrie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție al scrisorii recomandate anexate la dosar (f. d. 156). Astfel, recursul depus la 23 iunie 2021 (f. d. 152) și motivarea recursului prezentată la data de 26 august 2021 (f. d. 156), sunt în termen.

La 19 octombrie 2021, în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale și Serviciului de Protecție și Pază de Stat a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la data de 5 noiembrie 2021, Serviciul de Protecție și Pază de Stat a solicitat admiterea recursului depus de Oselschi Oleg, iar Casa Națională de Asigurări Sociale nu și-a valorificat dreptul procedural de depunere a referinței.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Oselschi Oleg, reprezentat de avocatul Vescu Andrian, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină

cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Oselschi Oleg, reprezentat de avocatul Vescu Andrian.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de Oselschi Oleg, reprezentat de avocatul Vescu Andrian, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Aliona Miron